

myslí na Boha alebo na niečo zo Svätého Písma. Pomáha aj to, keď človek myslí na niečo pekné, čo zažil. Ak sa nechám ovládať zlými myšlienkami, nemám problém kameňovať všetko okolo seba. Človek, ktorý podľahol zlým myšlienkam, stáva sa zlým. Ide napr. po rozkvitnutej lúke na ktorej je jeden veľmi pekný kvet, ktorý upútava na seba pozornosť svojou výnimočnou krásou a on ho odtrhne alebo zašľapne. Zlo nenávidí krásu, uráža ju. Zlo nenávidí, ak je pri ňom niekto dobrý. Zlo si nevie vážiť dobro, ktoré urobil Ježiš, ani si nebude vážiť dobro, ktoré urobíme my. Nečudujme sa, že život kresťana nie je ľahký, je veľa ľudí okolo nás, ktorí podliehajú zlým myšlienkam, chcú nás ponížiť, pošľapať.

Neznechucujem sa? Ako je to so mnou, nenechávam sa ovládať zlými myšlienkami? Viem sa im brániť?

Sobota 12.04.

Blízko bola židovská Veľká noc a mnohí z toho kraja vystupovali pred Veľkou nocou do Jeruzalema, aby sa očistili. Hľadali aj Ježiša. A ako stáli v chráme, navzájom si vra-veli: „Čo myslíte? Príde na sviatky?“ Ale veľkňazi a farizeji vydali nariadenie, že každý, kto sa dozvie, kde je Ježiš, má to oznámiť, aby ho mohli chytiť. Jn 11,55-57

Zbožná žena rozprávala majstrovi, že bola ráno pri spovedi. „Neviem si vás predstaviť, ako vyznávate nejaký ťažký hriech,“ povedal jej majster. „Z čoho ste sa spovedali?“ „Nuž, nechcelo sa mi ísť v nedelu na omšu a vynadala mužovi. A raz som na celý týždeň vyhnala z domu svokra!“ „Ale to bolo už pred piatimi rokmi, nie? Odvtedy ste určite boli pri spovedi viackrát.“ „To áno, ale ja sa z toho spovedám zakaždým. Jednoducho na to rada spomínam!“

Chytiť a umlčať. To je heslo ľudí, ktorí nenávidia pravdu. Očisťujeme sa, poznáme toľko spôsobov očisťovania. Existuje aj očisťovanie od nepohodlných ľudí, názorov. Umlčíme, odhodíme každý hlas, ktorý nám hovorí, akí môžeme byť, koľko dobra môžeme urobiť. My by sme boli najradšej, aby nám to nik nepripomínal. Láska ale nemôže nehovoriť, ona obracia, buduje človeka. **Ježiš prichádza do Jeruzalema, aby ľudí skutočne očistil.** My s tým máme problém. Sú hriechy v našom živote, z ktorých sme sa už toľkokrát vyspovedali a stále nás prenasledujú, prinášajú nám smútok, depky. Sú dokonca aj hriechy, na ktoré radi spomíname, tešíme sa z nich (ako som sa opil, ale som mu to dal, ponižil, ublížil, tak mu treba...) **Dovoľme Ježišovi očistiť nás od všetkého zlého, očistiť našu minulosť, naše spomienky, túžby.** Dovoľme, aby sa nás dotkol.

Mám niečo zlé v minulosti, čo ma stále prenasleduje? Dokážem to dať Bohu, aby ma očistil?

Pôstne listy 2025

piaty TÝŽDEŇ

Farnosť svätého Jozefa Robotníka - SALEZIÁNI NOVÁ DUBNICA

Piata pôstna nedeľa 06.04.

„Nemyslite na to, čo bolo, nesnite o veciach dávnych. Hľa, ja tvorím čosi nové, teraz to kľúč; nebadáte? Áno, na púšti urobím cestu a rieky na pustatine. Iz 43,18-19

Bol raz jeden starec, ktorý žil v púšti a dlhé roky slúžil Bohu. Povedal: „Pane, daj mi vedieť, či si spokojný s mojím životom.“ Tu uvidel anjela, ktorý mu povedal: „Ešte si sa nestal takým, ako je záhradník z tamtoho mesta.“ Starec sa začudoval a povedal: „Zídem do mesta, nech vidím jeho aj to, čím predčí všetku moju prácu a námahu za celé tie roky.“ Tak zišiel do mesta nájsť záhradníka, ktorého život je iný. Začali sa rozprávať. Záhradník mu položil jednu otázku: „Povedz mi, ak sa ti roztrhá plášť, odhodíš ho preč?“ On odvetil: „Nie, zaplátam ho a znovu ho nosím.“ Záhradník mu povedal: „Ako sa ty staráš o svoj plášť, rovnako sa Boh stará o svoje stvorenia a aj ja sa starám o svoju záhradu.“ **Vtedy starec pochopil, že umenie života nespočíva v zriekaní sa, ale v schopnosti starať sa a rozvíjať život.**

O čo všetko sa v živote staráme? Čo z toho je najdôležitejšie? Sta-

rosť o veci menej dôležité nás oslabuje. Sme unavení, znechutení. Hľadáme spôsoby oddychu, rozptýlenia. **Oddych nie je ničnerobenie, ale načerpanie nových síl.** Naše spôsoby oddychu nás unavujú. Učiť sa tak oddychovať s Bohom, v Bohu... Sú ľudia, ktorí si vedia perfektne oddychnúť pri práci v záhrade. Naučiť sa tak oddychovať v Božích záhradách... Záhrada nášho života môže mať rôznu podobu. Mnohokrát je púšťou. Zaspávame ju kamením výčítiek, odpaľujeme sa. **Máme tendenciu ukameňovať hriechu ženu v nás.** Nedávame si šancu. Preto sa nedokážeme dobre starať o seba, blízkych, o veci, úlohy nám zverené. Staranie sa nie vždy prináša starosti. Je to radosť, ktorá nám tak chýba pri vykonávaní si svojich povinností. Sme stvorení, aby sme pretvárali svet, starali sa a pracovali na dobrom diele. Boh tvorí niečo nové.

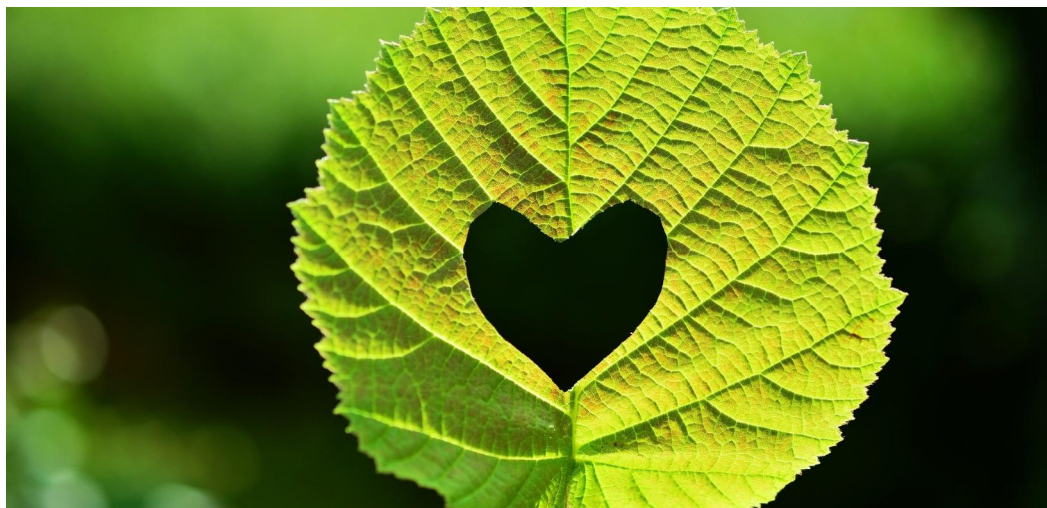
Čo mi najviac bráni lepšie sa starať o svoj život a život svojich blízkych? Viem správne oddychovať?

Pondelok 07.04.

Ježiš povedal farizejom: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života.“ Jn 8,12

Istý žiak povedal majstrovi: „Chcem splniť prikázania.“ Starec mu povedal: „Ja viac túžim naplniť svojho ducha Bohom.“

Tmy, temné miesta života. Koľko je toho, čo dávame do tmy. Zmyslom života nie je žiť normy, pravidlá... ale schopnosť naplňať život dobrom, krásou, Bohom. Ježiš sa nazýva svetlom. Svetlom, ktoré nie je samoúčelné, je pre nás, kvôli nám, aby nám osvetlovalo cestu životom. **Toto svetlo sa ale nedá kúpiť, nedá sa vyrobiť, nasilu sa ho zmocniť. Dá sa prijať len ako dar.** To je podmienka. Vedieť byť schopný prijať tento dar. Čo môžeme urobiť? Ježiš nás vyzýva k nasledovaniu. Nasledovať niekoho možno rôznymi spôsobmi. Z prinútenia, slepo, alebo kvôli hodnote osoby, ktorú nasledujem. Máme problém poznať Ježišovu hodnotu. Nechávame si popliesť hlavu argumentmi proti viere, proti Bohu. Máme pokrivený obraz o Ježišovi.

Skús dnes porozmýšľať nad tým, čo si vážiš na Ježišovi!

Utorok 08.04.

A ten, ktorý ma poslal, je so mnou. Nenechal ma samého, lebo ja vždy robím, čo sa páči jemu.“ Jn 8,29

Malé dievčatko sedí na kolenách dedkovi, ktorý jej číta rozprávku na dobrú noc. Čas od času vzhľadne od knižky a natiahne ruku, aby sa dotkla jeho vráskavej tváre. Potom si siahne na svoju tvár a potom zasa na deduškovu. Nakoniec povie: „Dedo, stvoril ťa Boh?“ „Áno, zlatičko,“ odpovie dedo. „Boh ma stvoril pred mnohými rokmi.“

„Aha,“ povie dievčatko a potom sa pýta ďalej: „Dedo, mňa tiež stvoril Boh?“ „Áno, samozrejme,“ odpovie dedo. „Boh ťa stvoril celkom nedávno.“ Dievčatko sa znova dotkne oboch tvárí a poznamená: „Bohu to ide čím ďalej, tým lepšie, že?“

Robiť to, čo sa páči tomu, koho milujeme. Ale robiť to v pravde, inak riskujeme naivitu, ktorá tak ubližuje. Sú ľudia, ktorí nemajú problém bezhranične dokazovať svoju lásku, aj za cenu hriechu. Veď čo, páči sa to! Dôsledok,

rozbité vzťahy, samota. Vyhovárane sa: „Toľko som pre ňu spravil a ona si to neváži.“ Poznal som chlapca; svojej babe kupoval drahé darčeky vozil ju na exkluzívne miesta, zahŕňal ju pozornosťou. Jeho láska sa po čase ukázala jednou veľkou neustálou manipuláciou. To dievča nedokázalo v ich vzťahu dýchať. Výsledok - rozchod, samota. **Robiť to, čo sa páči, je umenie.** Kde sa to má človek naučiť? **Vo vzťahu s Ježišom, on nás učí robiť si navzájom radosť v pravde.** Čím viac to dokážeme, tým viac si vieme robiť radosť. Nielen kvalitnejšie, ale aj hlbšie. To je predpoklad dobrého vzťahu.

Nepretváram, neprekrúcam, neprispôsobujem si veci podľa svojich predstáv, snov? Nemanipulujem s blízkymi ľuďmi? Čítim sa osamelý? Ak áno, niečo nie je v poriadku s mojím dávaním.

Streda 09.04.

Ježiš im povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Každý, kto pácha hriech, je otrok. A otrok neostáva v dome navždy; navždy ostáva syn. Až keď vás Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní...“

Jn 8,34-36

Vo francúzskej poviedke Klenot sa hovorí o istej dáme, ktorú pozvali na recepciu. Keďže nemala náhrdelník, požičala si od priateľky perlový náhrdelník. Keď sa vracali, náhrdelník stratila. Bála sa priznať priateľke, preto si požičala penia-

ze, kúpila nový náhrdelník a ten vrátila. Potom však musela aj s manželom tvrdo pracovať, aby splatila veľký dlh. Po desiatich rokoch sa stretla s priateľkou, od ktorej si kedysi požičala náhrdelník. Tá bola prekvapená, že je taká zostarnutá. Ona sa jej potom priznala, ako to bolo s tým náhrdelníkom a že museli desať rokov tvrdo pracovať, aby mohli splatiť dlh. Aké však bolo jej prekvapenie, keď jej priateľka povedala, že ten stratený náhrdelník bol z falošných perál. Peniaze jej potom vrátili, ale tých desať rokov bolo stratených.

Ježiš – Syn nás vyslobodzuje tým, že nám pomáha byť synmi. Synovstvo je spojené s domovom. Kde sa cítime skutočne ako doma? Chlapec, z rozbitej rodiny, mal už veľa vzťahov. Ani jeden mu nevyšiel. Odstaľoval sa od rodičov. Často mení zamestnania, aj miesto bydliska. Je otrokom, svojich zranení, závislosti, svojich hriechov. Je stále na ceste, ktorá nevedie domov.

Čo všetko ma zotročuje?

Predsavzatie:

Snažiť sa nájsť si čas, rozprávať sa s ľuďmi, ktorí pre mňa veľa znamenajú.

najú. **Dám si pozor na zlé prejavy hnevu.**

Otrok pracuje pre niečo čoho si neuvedomuje hodnotu? Pracuje lebo musí. Keď som sa tu narodil musím žiť. Zodiera sa niekedy v mene lásky kvôli perle, ktorá je v skutočnosti brakom. Syn vie pre koho pracuje. **Otrok musí lebo nemá východisko, syn musí lebo chce.** Otrok robí veci bez ducha, bez života, nepozná farby lásky. Jeho život je čierobieli. Otrok nemyslí robí len to čo sa prikazuje. Nevie čo je správne. **Syn vie robiť, čítať medzi radkami. Jeho láska vie preniknúť na miesta o ktorých otrok nemá ani šajnu.** Čo pre mňa znamená domov? Čo preto, aby môj domov bol miestom kde rád žijem?

Otrok, prečo držíš tú sliepku tak dlho za krk? - Varím podľa kuchárskej knihy. Tam je napísané: Sliepku pol hodiny mieme dusíme.

Štvrtok 10.04.

Ježiš povedal Židom: „Veru, veru, hovorím vám: Kto zachová moje slovo, neuvidí smrť naveky.“ Židia mu povedali: „Teraz už vieme, že si posadnutý zlým duchom.“ Jn 8, 1-2

Jedného dňa sa na morskom brehu stretli Krása a Škaredosť. A tu si povedali: „Podme sa okúpať v mori.“ Ihneď si odložili šaty a plávali vo vode. Po chvíli sa Škaredosť vrátila na breh, ustrojila sa do šiat Krásy a odišla. Keď Krása vystúpila z mora a nenašla svoj odev, obliekla sa do šiat Škaredosti, pretože sa hanbila byť nahá. I ona išla svojou cestou. A až dodnes sa ľudia často navzájom zamieňajú. Napriek

tomu sú niektorí, ktorí hneď spoznajú Krásu podľa tváre, hoci ju len zazreli, a to napriek jej ošateniu. A sú zase iní, ktorí uzrú tvár Škaredosti, ale pre jej krásne šaty ju nedokážu odhaliť, nechajú sa ňou zviest', slúžia jej. (podľa Džibrána)

Prekrúcanie pravdy, ovládanie, manipulácia je vlastné zlému človekovi (farizejovi). Zlo sa tvári ako krása. Tak radi si vieme poslúžiť človekom. Rodičia postarajte sa, kamarát zabav ma, spolužiak daj mi odpísať. Zožeň, dones, urob mi radosť... využívame, zneužívame lásku okolo nás. Koľko nezdravých postojov sa nachádza v našich vzťahoch? **Vezieme sa životom, na chrbtoch blízkych ľudí.** Robíme to pod závojom lásky: „Ved' si môj priateľ, ty ma máš mať rád. Ja ti vlastne chcem pomôcť.“ Naše sebecstvo je oblečené v šatách „lásky“. **Služiť druhým je vlastné Ježišovi, svoju moc využíva k službe oslobodzovania, uzdravovania, v službe lásky, ktorá nič nepredstiera.**

Viem byť pre druhých oporou? Nemanipulujem, nezneužívam druhých pre svoje sebecké záujmy?

Modlitba

Pane, ty chceš moje dobro. Niekedy nechápem, prečo na mňa dopúšťaš veci, ktorým nerozumiem. Daj mi silu, akú mala Mária, aby som dokázal povedať - Je to dobré, pretože to chce dobrý Boh.

Piatok 11.04.

Židia zdvihli kamene a chceli Ježiša kameňovať. Ježiš im povedal: „Ukázal som vám veľa dobrých skutkov od Otca. Pre ktorý z nich ma kameňujete?“ Jn 10,31-32

Majster povedal: „Som ako človek sediaci pod veľkým stromom, ktorý vidí divé šelmy a hady prichádzajúce vo veľkom počte proti nemu. Keď to už nemôže s nimi vydržať, vyštvérá sa na strom a je zachránený. Tak isto je to so mnou. Sedím vo svojej cele a bojujem so zlými myšlienkami, ktoré na mňa útočia. Keď už nemám silu proti nim, v modlitbe hľadám záchranu u Boha a som zachránený pred nepriateľom.“

Často sa ma ľudia pýtajú, čo majú robiť, keď ich trápia zlé myšlienky. „Myšlienka sa vyháňa myšlienkou.“ - poviem im. Máme moc ovplyvňovať tok svojich myšlienok. Ak mám pokušenie, tak